

Ontmoetingen met kolibries bij een grote levenswending

Barbara Roukema-Koning

Op aanwijzingen van auteur Frank Joseph¹ houd ik sinds 2005 een dagboek bij van synchronistische ervaringen wanneer ik die meemaak. De auteur inspireerde me hiertoe met zijn vele voorbeelden. Hij stelt dat het universum je langs die weg vingervijzingen meegeeft over je bestemming. Joseph beveelt eveneens aan om een tweede dagboek bij te houden: dat van je dromen. Het samengaan van droombelevissen en ervaringen in het waakleven kan je namelijk een bijzonder levenskompas bieden. Ik kan het inmiddels beamen. Op bijzondere wijze hebben kolibries me synchronistisch begeleid in een fase dat mijn leven een grote wending nam.

Het is zomer 2007. In een langere droom speelt zich de volgende scene af: *Samen met wat anderen zit ik in het publiek bij een openluchtvoorstelling. Vóór onze stoeltjes is een podium opgesteld, gewoon in het landschap. In een pauzemoment, als de aandacht van het publiek en mijzelf wat afgeleid is, zie ik bij een toevallige blik in de richting van het podium, in een flits van een seconde iets bijzonders dat anderen om me heen ontgaat. Boven het podium vliegt van links naar rechts een klein groepje prachtige gekleurde vogeltjes. Onder het vliegen vormen ze met elkaar een formatie. Het is haast een beetje alsof ze gedresseerd zijn en deze act nu tonen. Het moment is voorbij voor ik er erg in heb.*

Ik ben een vogelliefhebber en zoek de naam van de vogels bij het wakker worden. Na wat twijfelen is me duidelijk dat het om kolibries gaat. Ik kan me overigens niet herinneren dat ik die ooit eerder in een droom heb gezien. Ik ervaar het droombeeld vanwege de prachtige kleuren en het vliegen in formatie als een prachtige esthetische ervaring, die ik nog lange tijd met me meedraag. Qua duiding kom ik er niet heel ver mee. Zonder veel begrip neem ik kennis van wat symbolenboeken op internet me over de kolibrie vertellen. Bijvoorbeeld:

The hummingbird symbolizes many different concepts. Because of its speed, the hummingbird is known as a messenger and stopper of time. It is also a symbol of love, joy, and beauty. The hummingbird is also able to fly

¹ Joseph, F. (2000) *Zinvol toeval. Synchroniciteit in ons dagelijks leven*. Amsterdam: Bres

*backwards, teaching us that we can look back on our past. But, this bird also teaches that we must not dwell on our past; we need to move forward. When the hummingbird hovers over flowers while drinking nectar, we learn that we should savour each moment, and appreciate the things we love. The hummingbird has powerful spiritual significance. In the Andes of South America the hummingbird is a symbol of resurrection. It seems to die on cold nights, but comes back to life again at sunrise.*²

Twee maanden later krijgt de droom een onverwacht vervolg als ik op een vrijdagmorgen een consult heb bij een kinesiologe. Daar probeer ik via 'Touch for Health'³ antwoord te vinden op een vraag over mijn gezondheid. Na een tijdje stelt de kinesiologe onder andere de vraag: 'Mogen we raad vragen aan een kaart?' Er volgt een ja. De therapeut heeft verschillende dozen met kaartensets staan (zoals Tarot, Inner Child, en nog wat andere). Vluggen dan mijn ogen de titels op de dozen kunnen lezen heeft 'mijn systeem' er ten antwoord op de vragen één geselecteerd. Dit blijkt de doos met de vogelkaarten te zijn. De andere dozen zijn afgevinkt. De volgende stap is om één kaart te kiezen uit de set van 55. Nadat verschillende keren de blind aangeboden stapeltjes kaarten gehalveerd ter keuze (ja/nee) zijn aangeboden, draaien we ten slotte de overgebleven kaart om: de kolibrie. Ik denk direct terug aan het bijzondere droombeeld met kolibries, nog niet zo lang geleden en ben helemaal alert. Wat zou deze bijzondere samenloop mij willen zeggen? De tekst op de getrokken kaart⁴ De kolibrie luidt: "Ik aanvaard vol vreugde dat er een nieuwe tijd voor me aanbreekt. Ik dank het alles-overstralende bewustzijn van de kolibrie dat het me laat zien wat er is. Ik weet dat ik mijn oude beperkingen voorbij ben en dat het geluk me toelacht."

Als ik na het consult naar huis rijd met de auto weet ik niet goed wat ik ervan zal denken. Ik spreek een gebed uit. 'Als dit een teken voor me is, zou dit

² <http://mara-gamiel.blogspot.nl/2009/09/hummingbird-symbolism.html>

³ Touch for Health is een verfijnde methode om langs manuele weg rechtstreekse ja – nee vragen aan het lichaam te stellen. De antwoorden worden verkregen zonder tussenkomst van de bewuste ratio.

⁴ Jane Toerien en Joyce Dobben: Vogelkaarten

dan bevestigd mogen worden? Zou ik dan thuis nóg een keer een kolibrie mogen tegenkomen....' Wie schetst mijn verbazing als ik diezelfde avond in een paar verloren minuten de televisie even aanzet en middenin een reclamespot beland waarin een kolibrie figureert. Ik geloof mijn ogen haast niet. Maar de volgende dag valt me nogmaals een kolibrie toe. Op de zaterdagochtend spreek ik mijn broer uit Nijmegen. We nemen spontaan het besluit om diezelfde middag onze moeder te zullen gaan opzoeken. In Amersfoort is zij opgenomen in het ziekenhuis. Als ik een krap uurtje later op het perron van Heerenveen sta te wachten, doe ik dat naast een joekel van een reclamebord met daarop... een kolibrie. Innerlijk stel ik me ervoor open dat me kennelijk een boodschap wordt geschonken. Maar welke? Op dat moment heb ik nog geen idee.

Tussen najaar 2007 en juni 2008 breekt een periode aan met erg zwaar weer op mijn werk. Al langere tijd is er veel onrust vanwege fusies en ik voel me steeds minder thuis bij de organisatie. Gesteund door wijze adviseurs neem ik geleidelijk het definitieve besluit om na 21 jaar deze baan achter me te laten. Op 1 juni 2008 is de arbeidsbetrekking ten einde. De kolibrie manifesteert zich gedurende deze periode niet herkenbaar. Ik merk niet 'dat het geluk me toelacht' zoals op de kaart staat.

Nog in diezelfde maand, in juni 2008, vlieg ik naar de USA voor een droomconferentie van het Haden Institute⁵. Voor het eerst maak ik zo'n meerdaagse samenzijn van dromers mee. En wat voel ik me er thuis! Ik neem ter plekke het besluit om hier ook de droomopleiding in deeltijd te zullen gaan volgen en schrijf me in. Het lijkt me wel een mooie invulling na zo'n intensieve tijd; noem het eventueel een sabbatical. Gedurende twee jaren zal ik in totaal zes maal naar de USA vliegen voor de vierdaagse trainingen en lessen. Verder kan ik allerlei opdrachten thuis doen. Dit is weliswaar een prijzige zaak, maar financieel is het haalbaar vanwege een ongewoon gunstige regeling bij de beëindiging van mijn arbeidscontract.

In september 2008 vlieg ik voor mijn eerste opleidingsdagen naar Atlanta (USA, Georgia). Na een overnachting bij nieuwe vrienden die ik tijdens de droomconferentie heb leren kennen, zal ik de volgende dag met een medestudente meerijden naar het opleidingscentrum. Aan het ontbijt maakt mijn gastvrouw een praatje met me waarin ze me vertelt dat "*there was a hummingbird in our garden this morning*". Oooh...kolibries, hier...? Nooit in de verste verte geweten dat deze vogeltjes in dit deel van Noord-Amerika

voorkomen! Ik heb me er überhaupt niet in verdiept waar kolibries eigenlijk leven. Ik veronderstelde dat dat ergens in de tropen zou zijn. Nog nooit in mijn leven heb ik ze in het wild gezien. En natuurlijk denk ik even terug aan de droom en nadien ervaren synchroniciteit met kolibries.

Ach wat jammer...nu ik zelf de tuin van mijn gastvrouw inloop zijn ze er niet meer. Maar mijn gastvrouw Tallulah verzekert me dat ik ze zal kunnen zien in de tuin van mijn medestudente Howison. Ze komen af op bloeiende struiken en Howison heeft die in haar tuin staan. En ja, inderdaad kan ik in die volgende tuin de kleine vogeltjes gadeslaan. Ik beseft dat ik ze zelf, als ik er geen nadere aanduiding van had ontvangen, op afstand waarschijnlijk aangezien zou hebben voor grote vlinders. Hun vleugels bewegen zo snel dat ik - als Hollandse kaaskop- hun silhouet niet zomaar zou identificeren als dat van een vogeltje.

Nu ben ik extra benieuwd of er ook kolibries zullen voorkomen op het terrein van mijn opleiding in North Carolina. Verschillende dagen kijk ik vele keren uit naar die kleine kameraadjes. Echter vergeefs. Op mijn vraag erover antwoordt de staf dat er inderdaad kolibries voorkomen op het landgoed en dat ze vooral te vinden zijn in de buurt van bloeiende planten. Die zijn weliswaar her en der op het terrein te vinden, maar altijd dichtbij de gebouwen. Ik leid af dat we ze verjagen als we met onze groep al pratend langs de perken lopen. En ik vind niet zo gemakkelijk de tijd om ergens in een stil hoekje eens te gaan staan afwachten. Zo lijkt mijn verblijf te zullen gaan verstrijken zonder dat ik de vogeltjes van mijn verlangen zie.

Tot er op de laatste dag 's middags over het gehele terrein opeens een grote rust neerdaalt. Als studenten krijgen we de spelregel mee om 's middags gedurende drie uren niet met elkaar te spreken, om zodoende toe te kunnen komen aan het verwerken van al onze indrukken en stil te staan bij alles wat we opgestoken hebben. Daarover zal aansluitend in de plenaire groep een *sharing* plaatsvinden.

Het is een zonnige middag en ik vind met mijn dagboek en droomschrift een bankje in een stil hoekje van de tuin. Terwijl ik daar heerlijk een tijd zit te lezen, te schrijven en te mijmeren, begrijp ik opeens de betekenis van een symbool uit een recente droom die ik diezelfde ochtend met mijn klas heb besproken.

In de droom zie ik een vrouw in de weer met een matras van een bed. Daar is een vlek op te zien en ze wil deze wegpoetsen. Maar ze krijgt de vlek niet schoon. Ze vraagt me om hulp. In de droom wil ik die hulp wel gaan bieden, maar het komt er niet van doordat ik een klein heldergroen diertje op de grond zie zitten voortbewegen waar ik helemaal door gefascineerd raak. Het

⁵ www.hadeninstitute.com

beweegt een bepaalde kant op en ik volg het vol belangstelling, om het heel goed te gaan bekijken. Ik heb helemaal geen oog meer voor de vrouw met haar matras.

In de bespreking van de droom met mijn groep hebben we het groene diertje geduid als de ziel. En heb ik de mooie betekenis gevonden in deze droom dat het werken met de ziel mij steeds meer boeit. En nu, in de rust die me overall omgeeft, valt me opeens ook de betekenis in van het symbool van de matras. Ik leg een verband met mijn werk. Een matras biedt comfort. Net zo bood mijn werk aan de universiteit me destijds een prettige comfortabele positie. In de droom is er een smet op de matras gekomen; die wil de vrouw weghebben. Zo is er bij mij af en toe ook een stem die het liefst terug wil naar het oude vertrouwde; die de smet wil wegpoetsen en eigenlijk terug wil naar de periode van vóór alle turbulenties en miscommunicaties.

Zie daar! Wat een *timing*...! Werkelijk precies op dat moment, nu ik stilsta bij mijn werk, komt er op ooghoogte, ongeveer een meter voor mij, een kolibrie drinken uit een bloem. Ik houd mijn adem in en zit doodstil. Zo dichtbij. Wat bijzonder. Ik hoef alleen mijn arm maar uit te strekken om 'm aan te raken. Wat ik uiteraard niet doe. Het duurt misschien anderhalve minuut, dan is 'ie net zo snel weer weg als 'ie kwam.

De tijd bestaat even niet. Momenten van iets meer dan een jaar geleden en nu vloeien ineens. Vóór een periode van toenemende moeilijkheden op mijn werk heb ik in de zomer van 2007 die bijzondere droom gehad met kolibries. Die werd twee maanden later gevolgd door een ongewoon krachtige

synchroniciteit. Nu heb ik mijn werk achter me gelaten en ben ik een nieuwe weg ingeslagen, die van (Jungiaans) oog hebben voor de ziel... en komt er een levende kolibrie langs op exact het moment waarop ik ermee bezig ben dat ik in mijn hart eigenlijk wel naar de comfortabele positie van mijn vroegere werk terug zou willen. Ik duid het nu als één samenhangende boodschap. De kolibrie-verschijningen zijn een hulp en heenwijzing, een aanmoediging om me over te geven aan een totaal nieuw pad. Hoewel ik de redenen ervoor rationeel niet kan bevatten, maken deze wonderlijke tekenen me samen heel duidelijk dat het kennelijk zó - zoals ik nu bezig ben - dient te zijn.

Vanaf dat moment ben ik gaan vertrouwen dat ik met de opleiding het goede spoor voor mijn leven ben ingeslagen. En heb ik de vrouw met de matras gelaten voor wat ze is; om gefascineerd alle aandacht te schenken aan de ziel. De destijds getrokken kaart krijgt nu alle zeggingskracht: "Ik aanvaard vol vreugde dat er een nieuwe tijd voor me aanbreekt".